

بچه‌های بداخلاق نوازش می‌خواهند

حتما کودکانی را دیده‌اید که دائم نق می‌زنند و در مهمانی و خانه پدر و مادرشان را اذیت می‌کنند. آنها مهربان نیستند و گاهی ممکن است حتی وقتی به آنها مهربانی می‌کنید با جیغ و داد به شما پاسخ دهند.

سلامت نیوز: حتما کودکانی را دیده‌اید که دائم نق می‌زنند و در مهمانی و خانه پدر و مادرشان را اذیت می‌کنند. آنها مهربان نیستند و گاهی ممکن است حتی وقتی به آنها مهربانی می‌کنید با جیغ و داد به شما پاسخ دهند.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از جام جم؛ این رفتار کودکان علت‌های زیادی دارد و برای همین روان‌شناسان توصیه می‌کنند به جای دعوا یا سرزنش آنها بهتر است ابتدا علت تغییر رفتار کودکان را پیدا کنید. یعنی سعی کنید بفهمید چه اتفاقی روی داده که موجب عصبانیت فرزندتان شده است. بدخلقی و عصبانیت، بی‌دلیل ایجاد نمی‌شود. همچنین اجازه ندهید بداخلاق کودکان بر شما هم غلبه کند و شما هم بداخلاق شوید.

در چنین شرایطی سعی کنید با کشیدن نفس‌های عمیق آرامش خود را حفظ کنید و هر آنچه باعث عصبانیت، نفرت و خشونت شما می‌شود را به فراموشی بسپارید. برخی از روان‌شناسان هم معتقدند که بی‌توجهی به کودک و گریه‌های او می‌تواند باعث کمک نکردن به دیگران، بویژه افراد مستحق کمک، و بی‌اهمیت بودن مشکلات ایشان برای او هم می‌تواند از کودکی شکل بگیرد. با کودکان صحبت کنید و سعی کنید علت بدخلقی‌اش را بفهمید.

دانستن این‌که چه چیزی باعث بدخلقی او شده است در واقع کلید این معماست که چگونه به او کمک کنید تا هم احساس بهتری پیدا کند و هم رفتاری بهتر داشته باشد. به علاوه اگر کودکان دلیل ناراحتی خود را بتواند به شما بازگو کند احتمالا بیشتر از این بداخلاق نخواهد کرد. این موضوع بویژه درباره کودکانی صادق است که از بداخلاق به عنوان نوعی روش ارتباطی با والدین خود استفاده می‌کنند تا آنها را متوجه آنچه اشتباه است، کنند.

برخی والدین هم که از نامهربانی فرزندشان خسته شده‌اند حاضرند به او هرچه می‌خواهد، بدهند تا دیگر گریه نکند و به این شیوه مهربانی کردن را به کودکشان آموزش می‌دهند. این کودکان معمولا بعد از مدتی خواسته‌های خود را با فریاد و جیغ بیان می‌کنند و با گریه به خواسته‌هایشان می‌رسند و این بدترین نوع تربیت است، چون کودک خشن می‌شود البته این حالت در مهدکودک‌ها هم دیده می‌شود که مربیان برای ساکت کردن کودکان این‌گونه مهربانی می‌کنند.

روان‌شناسان معتقدند که بداخلاق کودکان مقطعی است و برای همین والدین نباید نگران باشند که این رفتار در بزرگسالی هم ادامه پیدا می‌کند و کودک آنها تبدیل به دختر یا پسر بداخلاق و نامهربان می‌شود. والدین باید با کلمات محبت‌آمیز، کودکان را آرام کنند چون ممکن است رفتار خشن و فریادهای عصبی باعث بی‌احساسی و بی‌عاطفه بودن کودکان در روابط بین فردی شود و ناتوانی در به‌کارگیری کلمات محبت‌آمیز در آنها به وجود آید.

همچنین سرزنش دائم به علت اخلاق و رفتار فرزندان ممکن است باعث ایجاد خودپنداری منفی در کودک شود و در نتیجه، به ناتوانی او در دوست داشتن خود و دیگری بینجامد. این امر از جمله علل مؤثر در نامهربانی کودکان به شمار می‌رود. مهمتر این است که هیچ‌گاه به کودکان نگویید چون بهانه‌گیری می‌کند او را دوست ندارید و او را بدون قید و شرط دوست بدارید و محبت کنید تا او هم مهربان شود.

کودکان اغلب با حیوانات رابطه خوبی دارند و شما می‌توانید از این فرصت استفاده کنید و مثلا با نگهداری یک حیوان خانگی مهربانی کردن را به او آموزش دهید و اجازه ندهید تا کودکان بهانه‌گیری کند. چون کودک می‌آموزد که نه تنها انسان‌ها بلکه حیوانات و دیگر موجودات زنده نیز شایسته رفتاری مناسب و مهربانانه هستند. بنابراین اکثر روان‌شناسان کودک معتقدند که نباید با کودک بهانه‌گیر شیوه تنبیه یا بی‌توجهی را در پیش گرفت بلکه با مهربانی و محبت او را تشویق به خوش رفتاری و مهربانی کرد.